

Datum van
inontvangstneming

:

14/06/2016

Zaak C-262/16

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

12 mei 2016

Verwijzende rechter:

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Verenigd Koninkrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 mei 2016

Verzoekende partij:

Shields & Sons Partnership

Verwerende partij:

The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

[OMISSIS] VERWIJZINGSBESLISSING VAN DE UNITED KINGDOM UPPER TRIBUNAL (TAX AND CHANCERY CHAMBER)

IN DE PROCEDURE TUSSEN:

SHIELDS & SONS PARTNERSHIP

verzoekster

en

**THE COMMISSIONERS FOR
HER MAJESTY'S REVENUE & CUSTOMS**

verweerder

VERZOEK AAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE OM
EEN PREJUDICIËLE BESLISSING, INGEDIEND KRACHTENS
ARTIKEL 267 VAN HET VERDRAG BETREFFENDE DE WERKING VAN
DE EUROPESE UNIE

Inleiding

- 1 De United Kingdom Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (hierna: „verwijzende rechter”) verzoekt het Hof van Justitie om een prejudiciële beslissing in de procedure tussen Shields & Sons Partnership (hierna: „Shields”) en de Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (hierna: „HMRC”), de nationale belastingautoriteit voor btw-doeleinden in het Verenigd Koninkrijk.
- 2 Deze verwijzing geschiedt bij beslissing van rechter Nugee van 10 mei 2016 in vervolg op een beslissing van 16 maart 2016 (hierna: „beslissing van de verwijzende rechter”), waarvan een afschrift is bijgevoegd.
- 3 Het geschil betreft de intrekking door HMRC van het certificaat van Shields voor gebruikmaking van de gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten (hierna: „regeling”). De procedure bij de verwijzende rechter draait om de kwestie of het besluit van HMRC om het certificaat van Shields in te trekken, rechtens juist is. Partijen zijn het erover eens dat dit afhangt van de uitlegging van hoofdstuk 2 van titel XII van richtlijn 2006/112/EG van de Raad (hierna: „[OMISSIS] richtlijn 2006/112”).**[Or. 2]**
- 4 De verwijzende rechter heeft twee centrale kwesties vastgesteld waarvoor hij behoefte heeft aan richtsnoeren.
- 5 De eerste kwestie betreft in essentie de vraag of artikel 296, lid 2, van [OMISSIS] [richtlijn 2006/112], op grond waarvan het lidstaten is toegestaan „bepaalde categorieën landbouwproducenten” van de regeling uit te sluiten, uitputtend regelt wanneer een landbouwproducent van de regeling kan worden uitgesloten.
- 6 De tweede kwestie betreft de vraag hoe het begrip „categorieën landbouwproducenten” in artikel 296, lid 2, dient te worden uitgelegd. In het bijzonder verzoekt de verwijzende rechter om richtsnoeren voor de vraag of de uitsluiting van een individuele onderneming van de regeling op grond dat zij wezenlijk voordeel trok uit die regeling, beschouwd kan worden als, of geacht kan worden voort te vloeien uit, de uitsluiting van een categorie in de zin van artikel 296, lid 2.

Relevante feiten en voorgeschiedenis van de procedure in het Verenigd Koninkrijk

- 7 De hieronder uiteengezette feiten zijn vastgesteld door de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (hierna: „FTT”) en zijn bij de verwijzende rechter niet in geschil. Verder bevatten de punten 12 tot en met 17 van de beslissing van de verwijzende rechter nog een samenvatting van de feiten samen met de voorgeschiedenis van de procedure in het Verenigd Koninkrijk.
- 8 Hieronder volgt een samenvatting van de feiten:
 - (1) Shields is een agrarische familieonderneming die op 600 acres in Castlewellan, Noord-Ierland, een veehouderij drijft. Zij is enkel actief in rundvee, waarbij zij runderen opkoopt in de leeftijd van zes maanden tot twee jaar, deze vetmest en dan doorverkoopt.
 - (2) Het vee wordt betrokken van lokale markten en ook gekocht van een geaffilieerde onderneming, Shield Livestock Limited.
 - (3) De vetgemeste dieren worden vervolgens doorverkocht aan een groot slachthuis, Anglo Beef Processors (hierna: „ABP”).
 - (4) ABP heeft Shields aangeraden van de regeling gebruik te maken. Shields heeft in mei 2004 een aanvraag ingediend voor deelname aan de regeling. Deze aanvraag is toegewezen. Ingevolge de grondslag op basis waarvan het Verenigd Koninkrijk uitvoering heeft gegeven aan de regeling, was Shields gerechtigd om ABP te factureren voor de prijs van het verkochte vee en daarbovenop betaling te ontvangen van een forfaitair **[Or. 3]** bedrag van 4 % van alle verkopen. ABP kon die aanvullende 4 % behandelen als voorbelasting en van HMRC dienovereenkomstig teruggave verlangen.
 - (5) In de aanvraag van Shields voor deelname aan de regeling werd de omzet in het eerste jaar van toepassing van de regeling geraamd op 700 000 GBP. Dit was in lijn met haar veeomzet van 633 718 GBP voor het seizoen dat afliep op 30 juni 2003 (het laatste volledige jaar vóór deelname aan de regeling), en haar veeomzet van 692 751 GBP voor het seizoen dat afliep op 30 juni 2004.
 - (6) Het totaalbedrag van het forfaitaire tarief van 4 % dat in de periode tot en met 30 juni 2005 werd geclaimd, beliep 24 056,75 GBP, hetgeen niet aanmerkelijk hoger was dan de voorbelasting van 23 512,26 GBP die Shields naar schatting anders had kunnen aftrekken. Daarna kwam Shields echter tot de conclusie dat het voor de onderneming winstgevender zou zijn om uitsluitend met ABP zaken te doen; de omzet uit de handel met ABP die in aanmerking kwam voor de toeslag van 4 % nam vervolgens aanmerkelijk toe (mede door de gestegen prijzen voor rundvlees).

(7) De FTT heeft een door de accountant van Shields opgestelde tabel weergegeven waarin de feitelijk door Shields geclaimde forfaitaire tarief van 4 % wordt vergeleken met de geschatte voorbelasting die zij in geval van een btw-registratie had kunnen aftrekken. Hierover bestaat tussen partijen geen geschil. De tabel laat de volgende verschillen zien (waarbij positieve getallen staan voor het voordeel dat Shields trok uit deelname aan de regeling, en negatieve getallen voor het nadeel dat zij had door deelname aan de regeling). Hieronder de tabel:

Einde jaar:	Geschatte voorbelasting:	4 % ex de regeling:	Vershil:
30 juni 2005	23 512,26 GBP	24 056,75 GBP	544,49 GBP
30 juni 2006	27 121,43 GBP	57 167,70 GBP	30 046,28 GBP
30 juni 2007	78 645,89 GBP	52 506,23 GBP	-26 139,66 GBP
30 juni 2008	138 861,49 GBP	91 607,08 GBP	-47 254,41 GBP
30 juni 2009	43 785,91 GBP	155 175,32 GBP	111 389,41 GBP
30 juni 2010	49 704,97 GBP	125 008,47 GBP	75 383,50 GBP
30 juni 2011	54 982,50 GBP	148 915,45 GBP	93 932,95 GBP
30 juni 2012	73 291,331 GBP	210 272,00 GBP	136 981,67 GBP

[Or. 4]

- 9 Na onderzoek naar de gevolgen van de toepassing van de regeling door Shields heeft HMRC bij brief van 15 oktober 2012 het certificaat van Shields voor toepassing van de regeling ingetrokken. Deze intrekking vond plaats omdat de inkomsten uit de forfaitaire tarief wezenlijk hoger waren dan de voorbelasting die Shields had kunnen terugkrijgen indien zij op de gebruikelijke wijze voor de btw was geregistreerd. Shields heeft HMRC verzocht zijn besluit te heroverwegen. Bij brief van 21 december 2012 heeft HMRC het besluit tot intrekking van het certificaat van Shields gehandhaafd.
- 10 Shields heeft beroep ingesteld tegen het besluit van HMRC om haar certificaat voor toepassing van de regeling in te trekken. De zaak is eerst behandeld door de FTT in Belfast [OMISSIS]. Bij uitspraak van 8 oktober 2014 heeft de FTT het beroep van Shields tegen het besluit van HMRC verworpen.
- 11 Thans staat in de voorliggende procedure bij de verwijzende rechter ter beoordeling het hoger beroep van Shields tegen de uitspraak van de FTT.

Relevante Unierechtelijke bepalingen

- 12 In hoofdstuk 2 van titel XII van [OMISSIS] [richtlijn 2006/112] zijn regels neergelegd voor de gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten. De van belang zijnde artikelen luiden als volgt:

„Artikel 296:

1. De lidstaten kunnen ten aanzien van landbouwproducenten voor wie de toepassing van de normale btw-regeling of, in voorkomend geval, van de bijzondere regeling van hoofdstuk 1, op moeilijkheden zou stuiten, overeenkomstig het bepaalde in dit hoofdstuk een forfaitaire regeling toepassen ter compensatie van de btw die is betaald over de aankopen van goederen en diensten van de forfaitair belaste landbouwers.

2. Iedere lidstaat kan bepaalde categorieën landbouwproducenten, alsmede landbouwproducenten voor wie de toepassing van de normale btw-regeling of, in voorkomend geval, van de in artikel 281 bedoelde vereenvoudigde regels [Or. 5] geen administratieve moeilijkheden oplevert, van de forfaitaire regeling uitsluiten.

3. Iedere forfaitair belaste landbouwer heeft het recht te kiezen voor toepassing van de normale btw-regeling of, in voorkomend geval, van de in artikel 281 bedoelde vereenvoudigde regels, met inachtneming van de door elke lidstaat gestelde nadere regels en voorwaarden.

Artikel 297:

De lidstaten stellen, voor zover nodig, forfaitaire compensatiepercentages vast. Zij kunnen gedifferentieerde forfaitaire compensatiepercentages vaststellen voor de bosbouw, de verschillende deelsectoren van de landbouw en de visserij.

De lidstaten brengen de uit hoofde van de eerste alinea vastgestelde forfaitaire compensatiepercentages, voordat zij worden toegepast, ter kennis van de Commissie.

Artikel 298:

De forfaitaire compensatiepercentages worden bepaald aan de hand van de macro-economische gegevens over de laatste drie jaar betreffende uitsluitend de forfaitair belaste landbouwers.

De percentages mogen naar boven of naar beneden op een half punt worden afgerond. De lidstaten kunnen deze percentages ook tot nihil terugbrengen.

Artikel 299:

De forfaitaire compensatiepercentages mogen niet tot gevolg hebben dat aan de forfaitair belaste landbouwers gezamenlijk bedragen worden terugbetaald die hoger zijn dan de btw-voordruk.”

- 13 Er is geen rechtspraak van de Unierechter die direct betrekking heeft op de vragen in deze verwijzingsbeslissing. De regeling is echter in een aantal zaken voor het Hof van Justitie van de Europese Unie aan de orde geweest, waaronder:

11.1 Zaak C-3/86, *Commissie/Italië* [1988] Jurispr. 3369;

11.2 Zaak C-43/04, *Stadt Sündern* [2005] Jurispr. 1-4491;

11.3 Zaak C-321/02, *Harbs* [2004] Jurispr. 1-7101; en

11.4 Zaak C-524/10, *Commissie/Portugal* EU:C:2012:129.

Relevante nationaalrechtelijke bepalingen [Or. 6]

- 14 Het Verenigd Koninkrijk heeft ervoor gekozen de regeling in te voeren. Section 54 van de Value Added Tax Act 1994 („VATA 1994”) luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

„Section 54 Landbouwproducenten enz.

1. De Commissioners kunnen, overeenkomstig de door hen in hun verordeningen vastgestelde bepalingen in het kader van deze Section een certificaat verlenen aan degene die tot hun genoegen aantoot

a) dat hij een onderneming drijft in een of meer van de aangewezen activiteiten;

b) dat hij de voorgeschreven hoedanigheid bezit en voldoet aan de voorgeschreven vereisten; en

[...]

3. De Commissioners kunnen bij verordening een bedrag vaststellen dat wordt opgenomen in de vergoeding voor een belaste levering die wordt verricht:

a) in het kader van of in de uitoefening van het relevante deel van haar onderneming door een persoon die op dat moment beschikt over een certificaat in de zin van dit artikel;

b) op een moment waarop die persoon niet belastingplichtig is; en

c) aan een belastingplichtige,

waarbij dat bedrag met het oog op de vaststelling van het recht van de afnemer op teruggave overeenkomstig de artikelen 25 en 26 wordt aangemerkt als btw op een levering aan die afnemer.

4) Het bedrag dat voor de toepassing van enige ingevolge lid 3 hierboven vastgestelde bepaling mag worden opgenomen in de vergoeding voor enige levering komt overeen met een door de Treasury bij beschikking te bepalen percentage van de som die, inclusief dat bedrag, gelijk is aan de vergoeding voor die levering.

5) De bevoegdheid van de Commissioners om bij verordening ingevolge Section 39 erin te voorzien dat aan personen op wie dat artikel van toepassing is, de btw wordt terugbetaald die voor hen voorbelasting zou zijn indien zij in het Verenigd Koninkrijk belastingplichtig zouden zijn, omvat mede de bevoegdheid om te voorzien in betaling aan onder die Section vallende personen van sommen die gelijk zijn aan de bedragen die, indien zij in het Verenigd Koninkrijk belastingplichtig waren, voor hen voorbelasting zouden zijn krachtens de verordening op grond van deze Section; de verwijzingen in die Section of in enige andere regeling naar de terugbetaling van btw worden op overeenkomstige wijze uitgelegd.

6) Verordeningen op grond van dit artikel kunnen regels stellen

[...]

b) voor de gevallen waarin en de wijze waarop de Commissioners een certificaat kunnen intrekken;

[...]

8) In deze Section worden onder ‚aangewezen activiteiten’ verstaan de door de Treasury bij besluit aan te wijzen activiteiten verricht door een persoon die door het verrichten van die activiteiten dient te worden aangemerkt als landbouwproducent in de zin van artikel 25 van richtlijn **[Or. 7]** 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 (gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten).”

15 In de Value Added Tax (Flat-rate Scheme for Farmers) (Designated Activities) Order 1992, SI 1992/3220 worden de activiteiten aangewezen die de betrokkene aanspraak geven op deelname aan de regeling. Hieronder valt (op grond van Deel II, punt 1, van de bijlage) de „Algemene veehouderij”.

16 In de Value Added Tax (Flat-rate Scheme for Farmers) (Percentage Addition) Order 1992, SI 1992/3221, wordt het relevante percentage voor de forfaitaire

regeling vastgelegd op 4 %. Dit percentage is van toepassing op alle landbouwproducenten die van de regeling gebruik maken.

- 17 Deel XXIV van de Value Added Tax Regulations 1995 (hierna: „btw-verordeningen”) berust op artikel 54 VATA 1994. In verordening 206 is bepaald dat HMRC een certificaat voor deelname aan de regeling in bepaalde gevallen kan intrekken. Hieronder valt de omstandigheid dat „HMRC het nodig acht hiertoe over te gaan ter bescherming van de belastinginkomsten.”

Argumenten van partijen

- 18 Partijen zijn het eens dat de betrokken nationale wetgeving en met name artikel 54 VATA 1994 en deel XXIV van de btw-verordeningen strekken tot omzetting van de artikelen 295 tot en met 305 van [OMISSIS] [richtlijn 2006/112].
- 19 Beide partijen zijn het er verder over eens dat verordeningen 202 tot en met 206 van de btw-verordeningen conform de artikelen 295 tot en met 305 van [OMISSIS] [richtlijn 2006/112] dienen te worden gelezen en dat elk van de in geding zijnde uitleggingen met een dergelijke lezing verenigbaar is. Gelet daarop hoeft Shields geen beroep te doen op de rechtstreekse werking van [OMISSIS] [richtlijn 2006/112].
- 20 Tussen partijen bestaat evenwel verschil van inzicht over de juiste uitlegging van [OMISSIS] [richtlijn 2006/112]. Zoals aangegeven in de punten 4 tot en met 6 hierboven zijn er twee centrale geschilpunten.
- 21 De eerste kwestie betreft de vraag of artikel 296, lid 2, uitputtend regelt wanneer een landbouwproducent van de regeling kan worden uitgesloten.
- 22 De tweede kwestie betreft in essentie de vraag of het besluit van HMRC om Shields van de regeling uit te sluiten, kan worden gerechtvaardigd op de grond dat Shields behoort tot een categorie landbouwproducenten in [Or. 8] de zin van artikel 296, lid 2. De verwijzende rechter merkt op dat deze tweede kwestie alleen speelt ingeval artikel 296, lid 2, inderdaad een uitputtende regeling vormt voor de vraag wanneer een landbouwproducent van de regeling kan worden uitgesloten. De verwijzende rechter merkt verder op dat hij mogelijk ook zal moeten beoordelen of HMRC inderdaad een relevante categorie heeft vastgesteld.

Kwestie of artikel 296, lid 2, uitputtend regelt wanneer een landbouwproducent van de regeling kan worden uitgesloten

Argumenten van Shields

- 23 Shields betoogt dat [OMISSIS] [richtlijn 2006/112] een duidelijke regeling geeft voor de vraag hoe een lidstaat de regeling moet toepassen. Om een consistente toepassing van het Unierecht [OMISSIS] te waarborgen, dient een lidstaat die

ervoor kiest de regeling in te voeren, dit te doen in overeenstemming met [OMISSIS] [richtlijn 2006/112]. Het argument van Shields houdt in dat artikel 296, lid 2, uitputtend regelt wanneer een landbouwproducent van de regeling kan worden uitgesloten. [OMISSIS] [Richtlijn 2006/112] geeft lidstaten geen algemene discretionaire bevoegdheid om specifieke individuen uit te sluiten.

- 24 Veeleer zijn lidstaten verplicht om bij de toepassing van de regeling fiscale neutraliteit te garanderen door inzet van de volgende methoden overeenkomstig [OMISSIS] [richtlijn 2006/112]. Ten eerste zijn lidstaten op grond van artikel 298 verplicht om de forfaitaire percentages te bepalen „aan de hand van de macro-economische gegevens over de laatste drie jaar betreffende uitsluitend de forfaitair belaste landbouwers”. Ten tweede verleent artikel 297 van [OMISSIS] [richtlijn 2006/112] lidstaten de bevoegdheid om compensatiepercentages vast te stellen en bepaalt daarbij dat zij „gedifferentieerde forfaitaire compensatiepercentages [kunnen] vaststellen voor de bosbouw, de verschillende deelsectoren van de landbouw en de visserij.” Ten derde kunnen lidstaten op grond van artikel 296, lid 2, categorieën landbouwproducenten uitsluiten, maar geen individuele landbouwproducenten. Ten slotte kan een lidstaat op grond van artikel 296, lid 2, ook landbouwproducenten uitsluiten voor wie toepassing van de normale btw-regeling geen administratieve moeilijkheden zou opleveren.
- 25 Wat betreft artikel 299 van [OMISSIS] [richtlijn 2006/112], houdt het argument van Shields in dat dit artikel enkel de vaststelling betreft van de hoogte van de compensatiepercentages om ervoor te zorgen dat **[Or. 9]** de regeling in haar totaliteit belastingneutraal is. Artikel 299 verleent lidstaten niet de bevoegdheid om een individuele landbouwproducent van de regeling uit te sluiten.

Argumenten van HMRC

- 26 HMRC is het ermee eens dat de vier door Shields genoemde methoden geschikt zijn om fiscale neutraliteit te bewerkstelligen. HMRC betoogt evenwel dat dit lidstaten niet categorisch belemmert om een regeling te ontwerpen waarbij een andere methode wordt gebruikt om fiscale neutraliteit te bewerkstelligen, mits dit niet in strijd komt met enige andere bepaling van de artikelen 295 tot en met 305 van [OMISSIS] [richtlijn 2006/112].
- 27 HMRC betoogt verder dat de doelstelling van de regeling erin bestaat om zowel op individueel als op algemeen niveau de neutraliteit zo dicht mogelijk te benaderen. HMRC betoogt daarbij dat het gekunsteld is om een onderscheid te maken naargelang het begrip neutraliteit van de regeling betrekking heeft op individuele landbouwproducenten of op forfaitair belaste landbouwproducenten als geheel. De reden hiervoor is dat aan de neutraliteit voor de landbouwproducenten als geheel afbreuk zou worden gedaan indien individuele landbouwproducenten die te veel profiteren van de regeling zou worden toegestaan om aan de regeling te blijven meedoen.

Kwestie van de betekenis van „categorieën landbouwproducenten” in artikel 296, lid 2

- 28 In de procedure bij de verwijzende rechter is aan de orde dat Shields is uitgesloten van de regeling omdat zij met de regeling een aanzienlijk nettovoordeel realiseerde ten opzichte van de situatie waarin zij zich zou hebben bevonden indien zij op de gebruikelijke wijze voor de btw was geregistreerd.
- 29 De verwijzende rechter merkt ook op dat HMRC niet heeft betoogd dat Shields rechtmatig is of had kunnen worden uitgesloten van de regeling ingevolge artikel 296, lid 2, op grond dat zij geen administratieve moeilijkheden zou ondervinden. De toepasselijkheid van artikel 296, lid 2, in deze procedure hangt dus af van de betekenis van de uitdrukking „categorieën landbouwproducenten”.

Argumenten van Shields

- 30 Bij zowel de FTT als de verwijzende rechter heeft Shields in essentie betoogd dat HMRC geen categorie landbouwproducenten in de zin van artikel 296, lid 2, heeft uitgesloten. **[Or. 10]** Shields stelt dat HMRC enkel een individuele onderneming heeft uitgesloten omdat zij een wezenlijk voordeel trok uit de regeling doordat haar inkomsten uit de regeling hoger waren dan de voorbelasting die zij anders had kunnen terugkrijgen.
- 31 Shields stelt dat een „categorie” in de zin van artikel 296, lid 2, ziet op een klasse, onderverdeling of groep die aan de hand van objectieve kenmerken kan worden geïdentificeerd. Dit is een vereiste dat voortvloeit uit het rechtszekerheidsbeginsel. Een landbouwproducent moet, vóór enig besluit in een individueel geval van de belastingautoriteit van een lidstaat, met redelijke zekerheid kunnen nagaan of hij al dan niet tot een bepaalde categorie behoort. Daarentegen is een vermeende categorie die in werkelijkheid op een discretionaire beslissing berust of waarbij via een waardeoordeel een belangrijk subjectief aspect meespeelt, geen categorie in de zin van artikel 296, lid 2.
- 32 De vermeende categorie op basis waarvan HMRC beweert Shields te hebben uitgesloten van de regeling is geenszins een categorie. HMRC heeft nagelaten met voldoende zekerheid een groep landbouwproducenten aan te wijzen. De door HMRC voorgestelde categorie van „landbouwproducenten van wie blijkt dat zij als deelnemers aan de forfaitaire regeling wezenlijk meer terugkrijgen dan het geval zou zijn indien zij voor de btw waren geregistreerd” is in werkelijkheid een poging om zich een discretionaire bevoegdheid voor te behouden. In het bijzondere is het centrale begrip „wezenlijk meer” onvoldoende duidelijk. Het gebruik van de woorden „van wie blijkt” wijst er evenzo op dat de uitsluiting van een individuele belastingbetaler afhangt van een beslissing van HMRC aan de hand van subjectieve factoren. Resumerend betoogt Shields dat het argument van HMRC erop neerkomt dat hij over een algemene discretionaire bevoegdheid dient

te beschikken om belastingbetalers uit te sluiten. Het standpunt van HMRC is in strijd met de regeling van [OMISSIS] [richtlijn 2006/112].

Argumenten van HMRC

- 33 HMRC stelt dat de voorgestelde categorie voldoende duidelijk is om voor de toepassing van artikel 296, lid 2, van [OMISSIS] [richtlijn 2006/112] dienst te kunnen doen als categorie landbouwproducenten. Deze voorgestelde categorie vloeit voort uit btw-mededeling 700/46/12, waarvan punt 7.2 als volgt luidt:

„7.2. Wanneer mag ik geen gebruik meer maken van de regeling? **[Or. 11]**

U mag geen gebruik meer maken van de regeling indien blijkt dat u

[...]

als forfaitair belaste landbouwproducent wezenlijk meer terugkrijgt dan het geval zou zijn indien u op de gebruikelijke wijze voor de btw zou zijn geregistreerd.”

- 34 Punt 7.2 heeft geen rechtskracht, maar wordt door HMRC gebruikt om duidelijk te maken wat door hem wordt aangemerkt als uit te sluiten categorie landbouwproducenten, te weten „landbouwproducenten die als forfaitair belaste landbouwproducenten wezenlijk meer terugkrijgen dan het geval zou zijn indien zij voor de btw zouden zijn geregistreerd.”
- 35 Het argument van HMRC houdt derhalve in dat de voorgestelde categorie een categorie is in de zin van artikel 296, lid 2, omdat die bepaling een lidstaat niet verbiedt om een categorie te definiëren aan de hand van economische overwegingen. HMRC betoogt verder dat „wezenlijk voordeel” voldoende precies is met het oog op de rechtszekerheid.
- 36 HMRC beroept zich voor de intrekking van het certificaat van Shields voorts op verordening 206, lid 1, onder i), van de btw-verordeningen, in die zin dat het behaalde wezenlijke voordeel ertoe heeft geleid dat hij het nodig achtte het certificaat van Shields in te trekken ter bescherming van de belastinginkomsten.

Redenen voor het verzoek om een prejudiciële beslissing

- 37 De beslechting van de geschilpunten die voorliggen bij de verwijzende rechter is grotendeels afhankelijk van twee uitleggingskwesties van [OMISSIS] [richtlijn 2006/112]. Er is geen rechtspraak van de Unierechter waarin op de vragen in deze zaak wordt ingegaan. De verwijzende rechter ziet wat betreft de beantwoording van deze vragen geen geval van een acte clair. Evenmin is dit een zaak waarin de vragen betrekking hebben op een heel beperkt aspect in verband met een specifieke constellatie. De in deze zaak opgeworpen vragen zijn algemeen

relevant voor de toepassing van de regeling. De procedure heeft het stadium bereikt waarin de verwijzende rechter in staat is de juridische en feitelijke context van de zaak zodanig af te bakenen dat het HvJ om een prejudiciële beslissing kan worden verzocht.

Vragen voor het HvJ: [Or. 12]

- 38 De verwijzende rechter verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing over de hieronder geformuleerde vragen:
1. Moet artikel 296, lid 2, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad, dat deel uitmaakt van de gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten zoals vervat in hoofdstuk 2 van titel XII van die richtlijn, aldus worden uitgelegd dat daarin een uitputtende regeling is neergelegd voor de gevallen waarin een lidstaat een landbouwproducent mag uitsluiten van de gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten? In het bijzonder wordt het volgende gevraagd:
 - 1.1 Mag een lidstaat landbouwproducenten enkel op grond van artikel 296, lid 2, uitsluiten van de gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten?
 - 1.2 Mag een lidstaat een landbouwproducent ook op grond van artikel 299 uitsluiten van de gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten?
 - 1.3 Heeft een lidstaat op grond van het beginsel van fiscale neutraliteit de bevoegdheid om een landbouwproducent uit te sluiten van de gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten?
 - 1.4 Zijn lidstaten bevoegd om landbouwproducenten op andere gronden uit te sluiten van de gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten?
 2. Hoe dient het begrip „categorieën landbouwproducenten” in artikel 296, lid 2, van richtlijn 2006/112/EG te worden uitgelegd? In het bijzonder wordt gevraagd:
 - 2.1 Moet een concrete categorie landbouwproducenten aan de hand van objectieve kenmerken kunnen worden vastgesteld?
 - 2.2 Kan een concrete categorie landbouwproducenten ook worden vastgesteld aan de hand van economische overwegingen?

2.3 Welke mate van nauwkeurigheid is vereist voor de vaststelling van een categorie landbouwproducenten die een lidstaat heeft willen uitsluiten?
[Or. 13]

2.4 Is een lidstaat bevoegd om als relevante categorie aan te merken „landbouwproducenten van wie blijkt dat zij als deelnemers aan de forfaitaire regeling wezenlijk meer terugkrijgen dan het geval zou zijn indien zij voor de btw zouden zijn geregistreerd”?

[Bovenstaand verzoek om een prejudiciële beslissing is de bijlage bij onderstaande beslissing waarin de verwijzende rechter heeft besloten dat verzoek in te dienen.]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]
[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]
[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]
[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]
[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]
[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]
[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]
[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]
[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]	[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]20. [OMISSIS].

[OMISSIS]